

NATUURHISTORISCH MUSEUM MAASTRICHT

Onlangs berichtte de heer M. Beusen uit Geleen ons, dat hij in het bezit was van „grote kristallen” uit de groeve NEKAMI met het verzoek de vondst te determineren. Een nader onderzoek wees uit, dat het hier rozetten van calcietskristallen betrof, die in een spleet in de verharde kalklagen tot afzetting gekomen waren. Ze waren veel groter dan normaliter het geval is.

De top van de Maastrichtse kalken in Zuid-Limburg is op vele plaatsen verhard. Dit verschijnsel is een gevolg van rekristallisatie van de kalk. Normaal is aan deze rekristallisatie een uitloging vooraf gegaan. Zowel in de groeve NEKAMI als in de groeven te Berg en Terblijt zien wij dan ook heel vaak uitlogingsverschijnselen in deze toplaag.

Meestal betreft het kleine of grotere holten en spleten, waardoor het gesteente een poreus uiterlijk heeft verkregen. Tijdens de latere rekristallisatie van de opgeloste kalk ontstonden er in de grotere holruimten met het blote oog zichtbare kristallen. In de zeer fijne ruimten bleef het beperkt tot met de loupe waarneembare afzettingen, die een verharding van de kalk veroorzaakten. De grootte van de zo „gegroeide” kristallen is afhankelijk van de omvang van de holruimte, de hoeveelheid opgeloste kalk en het rustige verloop van het kristallisatie-proces. De door de heer Beusen gevonden stukken wijzen erop, dat het hier een bijzonder gunstige omgeving is geweest voor het ontstaan van mooie kristallen.

Aan het museum werd een fraai stuk geschonken, dat opgenomen is in de collectie.

P. J. F.